

New Amsterdam in Music and Poetry

The Sounds of the City as Heard by Jacob Steendam, the First Poet of New York

Texts and translations

Jacob Steendam, "'t Verhemeld van den dageraat," encore to the marriage song for Isaac Deurhof and Cornelia van de Rosieren (1641).

Tune: Doen Daphne de overschone maagd.

From: *Den Distelvink*, vol. II (Amsterdam, 1649), p. 40-41.

't Verhémeld van Den Dageraat, Gemengelde blauheyd, In 't koperig root: 't Gewemelt kan Sijn lage staat Verruylen, in lauyheyd, Van Delius schoot: 't Helder geflikker Der tinte Starren, 't Silverig licht Des Kuysse Godin, Laat d' Al-beschikker In nevel verwarren: 't Jachtig gesicht Omhelsd haar gewin. d' Echo's geschater blijft Daar-se het water drijft, 't Ruyschende-stroompje, Wiens siltige-vloed Het menschelijk boompje (Al lachende) groet.	The skyline of The early dawn, A mixture of blue In coppery red: The mingling rises From its lowly place And changes slowly From Delius' lap: The bright sparkle Of twinkling stars, The silvery light Of Aurora chaste, Let the Almighty Conceal in mists: The hasty view Quickly gains ground. The laughter of Echo stays As she drives the water, The rushing brine, Whose silty tide Smilingly greets The Daphne tree.
--	---

Gerbrand Adriaensz Bredero, "Nu dobert myn Liefje op de ree",
Amoureu-Liedtjen.

Tune: Phebus die is lang over die Zee.

From: *Groot Liedt-boeck* (Amsterdam, 1622), p. 314

Nu dobert myn Liefje op de ree Op de woelende, springhende baaren Van de wytluchtighe groote Zee, Dien hy elacy! nu sal bewaren: Vaart heen, vaart heen, vaart voorde windt En denckt altoos, waar datje sint,	Now my love floats on the sea, On the tossing, jumping waves Of the wide open sea, Which, alas, will now cover him: Sail on, sail on, sail and godspeed, And wherever you may be,
--	---

Op haar die u bemindt. Och had ick twee ooghen als de Son, Die de gantsche Werelt beschouwen, Of dat ickje, troosje, volghen con, Ick souw u steeds gheselschap houwen: Maar of 't lichamelijck niet gheschiet, Vermits de eerbaarheid 't mijn verbiedt, Mijn Ziel en latet niet. Vaart heen! vaart heene! vaart voorde wint, Maar denckt altoos, waar datje bint Om haar die u bemindt.	Always think of me. Oh, if I had two eyes like the Sun, Who can observe the entire world, Or if I could follow you, my dear, I would always keep you company, But as I cannot do so physically, As decency prohibits it, My soul cannot fail to do so. Sail on, sail on, sail and godspeed, And wherever you may be, Always think of me.
---	---

Anonymous, "New Year's Song"

Tune: Daechs nae sint Ool, hoort myn

From: Erfgoed Leiden en omstreken, collection 0509 (archives of the chambers of rhetoric, 1443-1917), inv. nr. 1473, fol. 11v.

NieuJaerLiedt Op de wijze Daechs nae sint Ool, hoort myn Die lang in duijsternis, hebben gelegen Opent u ooghen, tis meer dan tyt En tot beveijnsden paeijs zynde genegen Al twelck jegens der natueren stryft Wilt sulcke hoope laten varen Och wilt u vaders lant Doch doen geen schant Maer int gulden Jaer, goe faem bewaren De Spaenschen natij wilt doch al versaecken Want haer voornemen, strijft tegens reen Om vant Nederlant nieu Spaingen te maecken, De mans dooden de vrouwen vertreen Dit lant schijnt haer tot rooff gegeven Tis een verkeerde vree, Bewaert u stee, Wilt int gulden jaer volstandich leven Laet d'Indianen, ons een spiegel blijven Die haer in vrientschap ontvingen al	New Year's Song On the tune The day after St Ool ¹ , hear me! You who have long in darkness dwelt, Open your eyes, it's overdue! And, inclined to a false peace That is completely against nature, Let go of such hope! O, do not bring shame Upon the land of your fathers But in this Gilded Year ² , honor their name. Forsake the Spanish nation, For their intention, contrary to reason, Is to make Netherland into New Spain, The men kill and trample the women This land appears to be their spoil. It is a mistaken peace, Safeguard your abode, Be upstanding in this Gilded Year. Let the Indians be a mirror to us, Who greeted them with friendship. The cruelties committed are
---	--

<p>Die wreetheijt daer gedaen is nijet om schrijven Veel menschen vermoort sonder getal Ipocresy wilt van u weeren, Meest haer Feijten gedaen In boucken staen, Wilt int gulden Jaer die visiteren.</p>	<p>indescribable. Countless people murdered Stay away from hypocrisy. Many of their deeds Have been well recorded, Peruse them in this Gilded Year.</p> <p>¹ St Odwulf, 9th century saint, whose feast day was June 12. ² 1600.</p>
---	--

Théodore de Bèze, "Que Dieu se monstre seulement", pseume 68 (Pseume des Batailles).

From: Jan Pietersz Sweelinck (1561-1621), *Livre quatriesme et conclusionnal des pseumes de David* (The Fourth and Final Book of the Psalms of David) (Haarlem, 1621).

<p>Que Dieu se monstre seulement, Et on verra soudainement Abandonner la place Le camp des ennemis espars Et ses haineux de toutes parts Fuir devant sa face. Dieu les fera tous s'enfuir, Ainsi qu'on voit s'esvanouir Un amas de fumée. Comme la cire auprès du feu, Ainsi des meschants devant Dieu La force est consumée.</p>	<p>Let God only show himself, And suddenly one will see The place abandoned. The camp of the enemies scattered And all those who hate him Flee before his sight; God will make them all flee As one sees vanish A drift of smoke, As wax near fire, So are the wicked before God; Their strength is consumed.</p>
	[Translation: Ruth van Baak Griffioen]

Samuel Ampzing, "Triumph-lied op de Scheeps-Victorie der West-Indische Compagnie."

From: Samuel Ampzing, *Westindische triumpbazuin op de verovering van de zilveren vloot* (Haarlem, 1629).

<p>Is Spanjen niet de trouste boel Der groote Hoer, der Roomsche stoel, Door haeren wijn betoverd? Is Spanjen niet de stijl, en stut, Is Spanjen niet de scherm, en schut Des Roomschen Reus en groverd?</p> <p>Bestaet de Spaensche trotz en pracht Niet in het geld, niet in de magt Die sy met kragt van Schepen,</p>	<p>Is Spain not the ardent lover Of the Great Whore, the Roman See, Bewitched by its own wine? Is Spain not the brace and support, Is Spain not the screen and shield Of the Roman hulk and monster?</p> <p>Does not the Spanish pride and pageant Consist of coin and prowess Which they with naval forces,</p>
--	--

<p>Van 't rijke west gewest, en kant, Uyt Indien 't goud-dragend land, In't Spaensche nest gaen slepen?</p> <p>Gy toogt ter See met uwe vloot, En swomt daer in haer blaeuwen schoot Na't Indisch Fort Havanen, Tot dat de silv're buyt en roof Voor dijne magt als stof verstoof, Met hun geweld, en vanen.</p> <p>Geluck! geluck! o Heyn, en Lonck! Voor wie de magt van Spanjen sonk, Als gy die Vloot van schepen Die met dien schat was vol gepropt, Die Spanjen hadde ingeroyt, Hebt by het hoofd gegrepen.</p> <p>Verblijd u Holland voor den Heer, Geeft God hier van de hoogste eer, Stookt vreugden-vueren-vonken, En maeckt een dankbaer speel-geluyd, Juycht om den roof der Spaensche Bruyd, Die God ons heeft geschonken.</p>	<p>Drag from the rich lands west, From gold-bearing Indian lands To their Spanish lair?</p> <p>You went to sea with your fleet And sailed into the blue bay To the Indian Fort Havana, Until the silvery loot and spoil Fled before your power, And its might and flags.</p> <p>O Fortune, Fortune, Heyn and Lonck¹ Who sank the might of Spain, When you grabbed that fleet of ships, Bursting with the treasure That Spain had harvested, By the throat.</p> <p>Rejoice, O Holland, before the Lord, Give honor to God above all, Light bright bonfires, And make a grateful musical din Cheer, for God has granted us, The plunder of the Spanish bride.</p> <p>¹ Admiral Hendrick Lonck, second in command.</p>
---	---

Jacob Steendam, "Liefdens schijn."
Tune: Engelse Fortuin
From: *Den Distelvink*, vol. I, p, 79.

<p>Hoe word den mensch Sijn red'lijkheyt ontvoerd? Door liefdens wensch, Het binnenste beroerd? Hoe word het hart, De sinnen, en 't verstand, Verstrikt verward, En so den Man ontmand?</p> <p>Ik heb gesocht, Gevrijd, een trotse-niet: Ik ben gebrocht In 't uysterste verdriet: Ik was verblind, Schoon dat ik seker sach: Ik koos een wind, En 't duyster: voor den dach.</p>	<p>How is man's reason Taken away? How is his core Touched by love's desire? How are the heart, The senses and the mind, Entangled and confused, And thus the man unmanned?</p> <p>I have sought To court a proud "Nay!" I have been brought To the uttermost dismay: I was blinded, Although I clearly saw: I choose the winds And darkness instead of day.</p>
---	--

<p>Stuurd u gebed Tot d' Opperste, om-hoog: (Voor-sigtig) set U sinnen, hart, en oog, Op sulken Maagd Die zedig, kuys, en stil, Gods-vrese draagt In 't harte na sijn wil.</p>	<p>Send your prayer, To the Almighty, up on high, Carefully, set Your senses, heart and eye, On such a maiden, Who chaste, modest and quiet, Bears the fear of God, In her heart, as He desires.</p>
---	---

Jacob Steendam, "Bruydlofs-lied. Op de Bruydlof van Ian Gelendonk, En Helena Core."

Tune: Schoonste Nymphje van het woud.

From: *Den Distelwinck*, vol. II, p. 60-62.

<p>D' Alder wenschelijkste-wensch Die de mensch Op der aarden mach bejagen, Is dat hy sich siet gepaard, Na sijn aart: Na sijn tijd: en sijn behagen.</p> <p>Dit heeft onsen Bruydegom, En weerom Sijn beminde-Bruyd getroffen: So dat sy als in 't geluk, (Boven druk) Op het wenschelijkste stoffen.</p> <p>Want haar Vaders zijn geweest Blank geveest, En haar Moeders waren Swarten: Daarom zijn-se (boven dank) Swart, noch blank: Dies sy Swart' en Blanken, tarten:</p> <p>Binnen Mina's sterk gebou, Daar de trou Is bevestigd van dees' Beyden: Die wy wenschen dat geen nood, Maar de dood, Sal in 't eynde, moeten scheyden</p>	<p>The most desirous desire, Which man May chase on earth, Is that he is joined, According to his character, His age and his delight.</p> <p>This desire our bridegroom, And also, His beloved bride, achieve: So that they in happiness (without urging) Most desirously fullfill it.</p> <p>For their fathers have been Whitely fleshed, And their mothers were Black. Therefore they are neither Black nor white: As they equal Blacks and whites.</p> <p>In Mina's stronghold They confirmed Their vows, Which we hope no need But death Will part them in the end.</p>
---	---

Jacob Steendam, "An Abroba."

Tune: Om een die ik bemin

From: *Den Distelwinck*, vol. I, p. 76-79.

O Schone Abrobá,	O fair Abrobá,
------------------	----------------

<p>U Aartigheden, U doen ik gade sla, Met rijpe-reden: U deftigheyt, U liefelijke woorden, Gevoegelijk geseyd, Na tijt en plaats, bereyd: Mijn harte (als verleyd) Tot Min behoorden:</p>	<p>Your beauty, Your demeanor, I observe, With mature judgment. Your courtesy, Your sweet words, Aptly put, To time and place prepared: My heart (as if seduced) Belongs to love.</p>
<p>Schoon gy gesproten zijt Uyt twee geslachten, Schoon men (u) Cam benijdt Sijn Saad te achten, Schoon een Swartin U heeft aldus geboren, Schoon dat u Vaders sin Gevallen is, hier in, Misbruykend een Heydin: Niet na 't behoren:</p>	<p>Although you come From different stems, Although despised As Ham's seed, Although you're Black, You were thus born, Although your father's sin Has fallen herein, Abusing a heathen: Not as it ought to be.</p>
<p>Ach! was u deugd bekleed Met Christi-kennis, So was u Doop besteedt, Voor zielens-schennis: Ach! had gy doch, Gehélijk overwonnen De Monsters, die u noch Met haar vergiftig-spog Bespatten: wiens bedroch Eerst is begonnen.</p>	<p>Alas! If your virtue had been cloaked In Christian knowledge, Then baptism would have been yours, To protect your soul: Alas! If you had Completely vanquished The monsters that still With their venomous spit Stain you: whose deceit Has now begun.</p>
<p>Had ons God t' saam gevoegd, Door d' Echt gebonden: Hoe soudén wy vernoegd Wel zijn bevonden: Maar dat kan niet (Om redenen) geschieden: Het geen mijn ziel verdriet: Die op u welvaard siet, En u haar gonst an-bied, Voor and're lieden.</p>	<p>If God had joined us together, Bound in matrimony: How then would we find Ourselves, happily conjoined: But it (for reasons) Cannot be: It brings sorrow to my soul, Which contemplates your welfare And offers you its favor, For other people.</p>

<p><i>'t Lof van Nuw-Nederland. Daar in, kort, en grondig word angewesen d' uytmuntende hoedanigheden, die het heeft in de suyoerheyt des lucht, vruchbaarheyt des aardrijks,</i></p>	<p><i>The Praise of New Netherland. Wherein are briefly and truly shown the excellent qualities which it possesses in the purity of the air, fertility of the soil, production of cattle,</i></p>
---	---

*voortteling des vees, overloed des wilds, en
visschen, met de welgelegentheyt tot
schipvaard, en koophandel. Amsterdam:
voor Jacobus van der Fuyk,
boekverkooper in the stilsteech, anno
1661.*

Een ieder, scherpt zijn schaft en gau
vernuft,
Op d'ydelheyt van lof, en roemt: en sust
In 't doolhof der gedachten: die (verbluft)
In 't duyster dolen:

Op 't voorwerp van 't geen smaad, of niet
behoord.
Daar eygen eer (in yder konstig woord)
Behartigd word: en vlugge-sinnen
smoord
In donk're holen

Voor my, Ik kies een ander hoger-kant.
Mijn *Sang-Heldin* verheft
Nuw-Nederland;
Daar 't *Amstels*-Volk haar volk'ren heeft
geplant,
Gequeekt tot heden.

Nuw-Nederland, gy edelste
gewest,
Daar d'Opper-heer (op 't heerlijkst) heeft
gevest
De volheyt van zijn gaven: alder-best:
In alle leden.

O vrucht-rijk Land, vol zeegens,
opgehoopt;
Wie in 't vernuft, uw gaven overloopt;
En yder deel, ten rechten eynde noopt,
Die sal bespeuren,

Dat gy, geheel (in allen) zijt volmaakt;
Indien oyt Land volmaaktheyt heeft
gemaakt.
Ontdankbaar is hy dan, die u oyt laakt.
Of vuyl sou keuren.

*abundance of game, and fish: with its
advantages for navigation and commerce.
Amsterdam, for Jacobus van der Fuyk,
bookseller in the Stilsteeg, anno 1661.*

With sharpened pen and wit, one tunes
his lays,
To sing the vanity of fame and praise;
His moping thoughts, bewildered in a
maze,
In darkness wander.

What brings disgrace, what constitutes a
wrong,
These form the burden of the tuneful
song:
And honor saved, his senses then among
The dark holes ponder.

For me, it is a nobler theme I sing.
New Netherland springs forth my
heroine;
Where Amstel's folk did erst their people
bring,
And still they flourish.

New Netherland, thou noblest spot of
earth
Where Bounteous Heaven ever poureth
forth
The fulness of His gifts, of greatest worth,
Mankind to nourish.

O fruitful land! heaped up with blessings
kind,
Whoe'er your several virtues brings to
mind, —
Its proper value to each gift assigned,
Will soon discover,

If ever land perfection have attained,
That you in all things have that glory
gained;
Ungrateful mortal, who, your worth
disdained,
Would pass you over.

<p>Dit is het land, daar Melk, en Honig, vloeyd: Dit is 't gewest, daar 't Kruyd (als dist'len) groeyd: Dit is de Plaats, daar Arons-Roede bloeyd. Dit is het Eden</p> <p>Gelukkig Land, gy tergd, en trots de nijd. Gy rijst, en klimt, wie dat het queld, en spijt. Gy over-wind, wie u geluk bestrijd. God geef u vrede.</p> <p>God geef u heyl, en voorspoed, troost, en rust. God bann' de twist, en tweedracht van u kust. Dat Nederland u welvaard mach (met lust en vreugd) aanschouwen.</p> <p>Dat yder een (in u) sijn handen werk Met rust geniet. Dat Christi <i>Ware-Kerk</i> In u (gelijk een Lely) bloey: En 't merk Daar van mach houwen.</p>	<p>It is the land where milk and honey flow; Where plants distilling perfume grow' Where Aaron's rod with budding blossoms blow; A very Eden.</p> <p>Oh happy land! while envy you invite, You soar far over all you thus excite; And conquer whom by chance you meet in fight; May God protect and</p> <p>Defend and save you; peace and comfort give; All strife and discord from your borders drive; So Netherland your happiness perceive With joy and pleasure.</p> <p>So labor may in peace its fruits consume; And Christ's true Church fresh as the lily bloom, Its mark in you irrevocably hewn, Henceforth forever. [translation Henry C. Murphy]</p>
---	---

J.Z. Baron, "Ys-vreucht."

Tune: Met recht mach ick mijn &c.

From: J.Z. Baron, *Leyts Prieeltje* (Leiden, 1651).

<p>Nu is den tijt van't Jaer gecomen, Om eens te loopen op het Ys, Dat over Rijn, en Hudsons-stromen,</p> <p>Hey! daar gegleen, gereen om prijs, Met een ter zy, Ha! geest weest bly! Voecht u ten Ys, sa, sa, de Schaetsjes klaer. Een Baen gemaectt van menich Jeuchdich-paer.</p> <p>Ten Ys, ten Ys is 't Tuychje vaerdich, En Sleet een reys de Sinlijckheyd, Die u door liefd' op 't hoochste is waerdich,</p>	<p>This is the time, the time of year, To venture out onto the ice, Which lies on Rhine's and Hudson's waters, Hey! Glide along and race with me. Be by my side! Heave-ho, rejoice! Come to the ice, come on, put on your skates! A pathway made by many youthful pairs!</p> <p>Come to the ice, are you prepared? And pull your loved one in a sleigh, Who through your love is really worth it,</p>
---	---

<p>'t Is soo een Ys, het lockt de Meyt, Ha! Winter-vreucht, Soet voor ons jeucht, Sa, sa, ten Ys, ten Ys, je moeder sijn, Of 't hertje quelt in al te raere pijn.</p> <p>Nou wilje niet, je meucht het laten In plaets van Sleen, mijn Schaetjes aen, Al konje dan als Brugh-man praten, Soo selje mijn tot 't Sleen niet raen, Spreeckt noch een Woort, Het wert verhoort, Soo niet ick gae, en blijf u onbekent, Doch eens ten dienst, en dan: Aensiet het Ent.</p>	<p>It's such a rink as draws the girls, Hey, winter's joy youth's pleasure is. Come now, there's ice, come join me there, What ails you now, why do you tarry?</p> <p>Well, if you won't, I will not force you, Instead of sleighing, it's skates for me! If you would talk my ear off, I still wouldn't pull your sleigh. Speak but one word, I will obey</p> <p>If not I go and ever let you be, Your servant leaves and here's the end.</p>
---	--

Henricus Selijns, "Bruydtlofs-Liedt voor Ægidius Luyck en Judith van Isendoorn,"
Tune: ô kersnacht!

From: New-York Historical Society, poetry album of Henricus Selijns, fol. 32-33.

<p>Ô kersnacht, lichter dan de dagen, Want Hij, die geen begin der dagen, Noch eijnde heeft tot mensche wort. Godt was hij, maer geen mensch te voren, En wort tot Bethlehem geboren, Als 't kruijdt van guure koud' verdort.</p> <p>Dit rijkste kindt komt arm ter weerelt, Meer binnen, als na 't oog bepeerelt met Croon en Koninglijcke macht, En maeckt geen wercks van grooter Steden, Slechts met dit slechte Vleck te vreden, daer 't licht schijnt midden in der nacht.</p> <p>Terwijl men brengt dit Kindt te voren komt Luyck en trouwt met Isendoren voor dese Christelijcke Crib, En vindt, als 't jawoordt was verscheenen Vleesch van sijn vleesch, been van sijn beenen, want Judith wort sijn tweede Rib.</p> <p>Nu zoekt hij Godt met kuysche minne. Sij, die voor sulcke Crib beginnen, Zijn beter, als dit Bethlehem, 't Welck Christo weijgert plaets te geeven,</p>	<p>O Christmas night! day's light transcending;— Who no beginning had or ending Until He man became, was God. Then He who ne'er before was human Was born in Bethlehem of woman, When nips the frost the verdant sod.</p> <p>This richest babe comes poor in being, More pearled within than to the seeing With diadem and royal power; He takes no heed of greater places, But that small spot alone embraces, Where light illumes the midnight hour.</p> <p>And as they bring this child before them, Luyck comes and marries Isendooren, Standing before this Christlike crib; And finds when her consent is shewn, Flesh of his flesh, bone of his bone, For Judith is his second rib.</p> <p>Now seeks he God with chaste affection. Who take before such crib direction, Are better than this Bethlehem, Which Christ no resting place will</p>
---	---

maer dat sij leven naer dit leeven met 't kindt in 't nieuw Jerusalem.	give; For they, the after-life, shall live With him in New Jerusalem.
	[translation: Henry Cruce Murphy]

Jan Jansz van Asten, "Hier zit ghy weer, ghy bock, ghy beer."

Tune: Hansje sneedt het Kooren was langh.

From: Jan Janssen van Asten, *Haarlemsche mei-bloempjes. Derde offer aen de vreughd-lievende nymphjes* (Haarlem, 1649), 18-20.

Hier zit ghy weer, ghy Bock, ghy Beer, Ghy droncke Fun, ghy Vercken: 't Waer wel soo goet, ghy droncken Bloet, Dat ghy ginckt zitten wercken.	You're here again, you oaf, you boar, You drunken fool, you pig: You'd better shape up, you drunken lout, Go out and do some work.
Hey Vroutje Sus, hoe tierjedus: Swijght, en wilt u wat schamen Voort Volck die hier, zitten te bier; Sit neer, stracks gaen wy t'samen,	Hey, wifey, hush, why do you rage? Shut up and don't disgrace yourself Before the people drinking here. Sit down, we'll go together later.
Je brengt me vast, in zware last, 't Huys-houwen gaet verloren, Wat doet ghy mijn, hartseer en pijn; Och waer ick noyt gebooren.	You will bring me down for sure, The household will go under, It's grief and pain you cause me; Why was I ever born?
Gaet aen Sottin, 'k heb oock een zin, Wat vraegh ik naer u kijven: Ghy loopt my nae, en laet tot schae Mijn Huys op riemen drijven.	Be off, you fury, mind my will, I care not that you rage. You track me down and leave behind My house in disarray.
'k Sal u, sie daer, dats by dit Hayr Met dees mijn handen grijpen: Ick zweer ghy selt, deur mijn gewelt, Noch danssen naer mijn pijpen.	Behold, I'll grab your hair With both my hands I swear, I will, by my power still Force you to do my bidding.
In dese Kroegh, is vier genoegh, Ghy hoeft niet meer te stoocken; Ick bidje noch, ey laet my togh Een Pijp met vreden roocken.	This tavern has a lot of fire, No need for you to stoke it; I beg you please, leave me at ease, And smoke a pipe in peace.
Voort Sypert voort, ick wil geen woort Van u meer hooren spreekken: 'k Sal u den Kop, staet ghy niet op, Den hals aen stucken breecken.	Go, drunkard, go! Another word I will not hear you utter. If you stay down, I'll break your neck, Or bust your head to pieces.
Ast reden maets, om soo veel quaets Door soo veel goets te krijghen:	What reason, lads, for so much grief To come from so much good.

'k Heb haer als naeck, tot Vrouw ghemaect, Noch moet ick voor haer zwijghen.	An honest woman I made her, Now she lords it over me.
--	---

Jacob Steendam, "Klagt van Nieuw-Amsterdam."

Tune: Genoegelijke Tijmen

From: Henry C. Murphy, *Anthology of New Netherland or Translations from the Early Dutch poets of New York with Memoirs of Their Lives* (New York, 1865).

Klagt van Nieuw-Amsterdam	Complaint of New Amsterdam
'k Ben een Na-nicht van de Goden Die an d' Amstel haar geboden Stellen, tot een vaste baak: Tot een heul, en tot een wraak. 'k Ben uit Amsterdam geboren: 'k Heb haar borsten vroeg verloren; Want men heeft my strak gespeend: 't Geen ik dikwils heb beweend. Mijn geboorte was met tranen: Midts mijn buuren, d' Indianen My vervolgden, nacht en dach: Wijl ik nau mijn Moeder sach. So ik maar mach bouwliën krijgen, 'k Sal niet voor de groten swijgen: Want mijn werk-volk is te min, Krijg ik maar een groot gesin, 'k Sal mijn moeders keuken vullen, Met mijn leuren, met mijn prullen: Met mijn bont, toebak, en graan: Dat sy Pruysen sal versmaân.	I'm a grandchild of the Gods Who on th' Amstel have abodes; Whence their orders forth are sent, Swift for aid and punishment. I, of Amsterdam, was born, Early of her breasts forlorn; From her care so quickly weaned Oft have I my fate bemoaned. From the moment I was born, Indian neighbors made me mourn. They pursued me night and day, While my mother kept away. [Now my wish, my sole request] Is for men to till my land; So I'll not in silence stand. I have lab'rors almost none: Let my household large become: I'll my mother's kitchen furnish With my knicknacks, with my surplus: With tobacco, furs and grain: So that Prussia she'll disdain.
	[translation Henry Cruce Murphy]

Frans Esauzs den Heussen, "Klaegliedt aen Engelandt, Over haren onrechtveerdigen Oorloogh en quade proceduren 1664 en 1666 en 67."

Tune: Psalm 79.

From: Frans Esauzs den Heussen, *Gedachtenisse van d'Engelsche furie op de Vliestroom en der Schellingh* (Amsterdam, 1667), p. 50-54.

O Engelandt, wat stoockt ghy groote vuyren, Van oorloogsbrant, ook tegen u gebuyren, Ghy maect de Zee onveyligh en ter schanden Koopvaert en al, in alle Christen landen	O England, what great fires you stoke, Of warring flames, against your neighbours too, You make the sea unsafe and put to shame, All the ships, in all Christian lands.
--	---

<p>U Nabuyr ghy benijt Hollandts geluck u spijt; Ghy misgunt haer Gods zegen; Daerom zijt ghy soo gram En spouwt als vuyr en vlam Door veelerleye wegen.</p>	<p>You envy your neighbour Dutch fortune irks you, You misgrudge them God's blessing That causes you to anger And spit fire and flame In many directions.</p>
<p>Ghy hebt bestaen haar Schepen aen te houden Als sy haer vry aen uwe Kust betrouwden Al eerse noch om oorloogh konden dencken So vinght ghy aen haer waer gy kont te krencken. Men stond gelijck men plagh Met u in goet verdragh 't Was weer op nieuw gesloten Maer (Ô ontrouwigheyt!) Met loos en valsch beleydt Verlockt ghy onse Vloten.</p>	<p>You dared to stop their ships As they sought refuge on your coast, Before they even thought of war You started to harm them where you could As usual they had A good treaty with you Which had been renewed But (O unfaithfulness!) With tricks and treason You trap our fleets.</p>
<p>Gants onverwacht hebt ghy den krijgh begonnen Nieuw Nederlandt onrechtelick gewonnen Een groote Vloot ten Oorloogh ghy uyt ruste, op dat ghy mocht verkrachten onse Kuste. En niet alleen byna Maer oock in Africa Ons alles te onttaken; Oock stight ghy een verraedt Om uwe boose daedt Te beter goet te maken.</p>	<p>Quite unexpectedly you began a war New Netherland unjustly taken A great navy you equipped So that you could rape our coast And not just close by But also in Africa To take all away from us You also commit treason To make your evil deed Appear to be good.</p>
<p>Laet doch in 't laetst u trots en hooghmoet dalen En doet u best om vrede te behalen Met Nederlandt en haer Geallieerden Die dat al eer en menighmael begeerden. Besluyt een Vreed' verbondt Op eenen vasten grondt; Laet twist en oorloogh wijcken Al eerd'er door Godts handt Ontsteeckt een swaerder brandt In uwe Koninckrijcken.</p>	<p>But drop your pride and arrogance at last And strive to make peace With the Netherlands and her allies Who have always desired that. Agree to a peace treaty Founded on a firm basis Let conflict and war end Before through God's hand A greater fire is lit In your kingdoms.</p>

Anthony Jansen, "Kus-Liedts"

Tune: Haring is so bon, &c.

Anthony Jansen, *Haerlemsche Winter-Bloempjes Op-geoffert Aen de Vreugd-lievende Nymphjes, Gepluct uyt 'et Breyn van verscheyden Rijmers* (Haarlem, 1647).

<p>'t Kussen is so soet, soet, soet, Voor de bolle wanghen: Soete Meyt je moet, moet, moet Nou een Kus ontfanghen, Voor, voor, voor, voor u soete Mont, Dan wordt men quijnent hart ghesont.</p> <p>Nu steldt schrap u koon, koon, koon, 'k Salder een op drucken, Setje dapper schoon, schoon, schoon, Anders selt niet lucken: So, so, so, so dat raect men Hert, En 't drijft 'er uyt de groote smert.</p> <p>Geefme weer een Soen, Soen, Soen, Wilje, soete Susje? Soetert wiljet doen, doen, doen, Geefme dan een Kusje: Nou, nou, nou, nou strack wederom, Het selme wesen wellekom.</p> <p>Wel hoe krilligh, nu, nu, nu, Wel hoe mach dit komen? Benje nou so schu, schu, schu, Selj' een Soentje schromen? Och! och! och! och! hoe ken dat zijn, Dat ghy dat weygart nou aen mijn?</p> <p>Mocht ick 't soet staegh aen, aen, aen Uwe lipjes rapen, 'k Sou noyt henen gaen, gaen, gaen Eten, drincken, slapen, Maer, maer, maer, maer sou zijn gerust, Als ick of ghy maer wierdt Ghekust.</p>	<p>Kissing is so sweet, sweet, sweet, For your rounded cheeks. Sweetest girl, you need, need, need, To receive a kiss now. On, on, on your sweetest mouth, That will heal my aching heart.</p> <p>Now present your cheek, cheek, cheek, I will put one on it, Brace yourself for me, me, me, Or it will not happen: There, there, there, my heart is touched, And the pain disappears.</p> <p>Now give me a kiss, kiss, kiss, Won't you, my sweet sister? Sweet one, can you, do, do, do Then give me a kiss. Hey, hey, hey, one more I ask It will be very welcome.</p> <p>Well, how quirky, now, now, now, Well, what caused this? Are you now so shy, shy, shy, To shy away from kissing? Dear, dear, dear, how can it be, That you now refuse me?</p> <p>If I would but slowly gain the sweet of your lips, Then I would never go, go, go To eat, drink, or sleep, But, but, but, would be at ease, If only I or you were kissed.</p>
---	---